

Byggeforetagender, for saa vidt de skal have Statsstøtte, ordinært — der kan gøres Undtagelser — skal være paabegyndte inden den 1. Maj 1918, ligger der i denne knappe Frist, som er berettiget paa Grund af, at Arbejdsløsheden er saa umiddelbart overhængende og stadig voksende, en Opfordring til Lovgivningsmagten om en ikke alene velvillig, men ogsaa særdeles hurtig Behandling af Lovforslaget. Det Parti, jeg tilhører, er derfor villigt til uden Udvalgsnedsættelse at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Jacob Christensen: Jeg kan helt og fuldt tiltræde Lovforslagets Grundtanke, at der af Staten ydes Tilskud til Kommunerne for derved at fremskynde Iværksættelsen af nødvendige offentlige Arbejder. Som den ærede foregaaende Taler bemærkede, er dette ikke noget nyt, idet vi ved Loven af 12. Marts 1915 om Oprettelsen af den midlertidige kommunale Laanekasse af 1914 betraadte den Vej, ad hvilken vi nu fortsætter. Statsstøtte til Fremme af kommunale Byggearbejder er siden den Tid blevet saa meget mere nødvendig, som Materialepriserne nu er steget til en foruroligende Højde, hvilket sikert i mange Tilfælde vil afholde Kommunerne fra at iværksætte Arbejder, fordi de kunde være tilbøjelige til at ville afvente, at Priserne faldt, om ikke netop til det tidligere Niveau, saa i hvert Fald betydeligt længere ned, end Tilfældet er i Øjeblikket. Men det er netop for at fremskynde disse Arbejder og derved raade Bod paa Arbejdsløsheden, dette Lovforslag er fremkommet, og det er derfor at haabe, at det maa lykkes at faa det gennemført hurtigt.

Medens jeg taler om Materialepriserne, ønsker jeg at henstille til Regeringen, at det bliver grundigt undersøgt, om disse Materialepriser virkelig hviler paa et nogenlunde sundt Grundlag. En lignende Henstilling er kommet til Orde i Boligkommissionens Betænkning, hvor man har stillet sig noget skeptisk overfor disse svimlende Priser paa Materialier, og jeg tror derfor, det vil være heldigt, om en saadan Undersøgelse blev foretaget, da der ikke er megen Mening i, at man nu yder Statsstøtte og Kommunerne anspænder sig, hvis nogle enkelte Spekulanter gør sig en særlig stor Fordel af de Anstrengelser, som her udfoldes, og skaffer sig en urimelig Avance. Jeg vil altsaa henstille, at dette Forhold maa blive gjort til Genstand for en nærmere Undersøgelse.

Samtidig vil jeg paa ny henstille til Regeringen at fremskynde de Statsarbejder, som kan iværksættes. Nu synes Vejrforholdene at gøre det muligt, at Jordarbejderne kunde paabegyndes i stort Omfang, og Forholdene gør det ønskeligt, at disse Arbejder fremskyndes med størst mulig Kraft.

Jeg kan altsaa tiltræde de Bestræbelser, som ligger til Grund for dette Lovforslag, at tilskynde Kommunerne til sammen med Staten at søge af al Magt at fremskynde de Arbejder, det paa nogen Maade er muligt at udføre, for derved at raade Bod paa Arbejdsløsheden. Dette Krav har, som ogsaa bemærket af Venstres Ordfører (N. Neergaard), været fremsat paa Købstadforenings Repræsentantskabsmøde i Efteraaret, og af et Bilag til Betænkningen fremgaar det, hvilke Ønsker Købstadforeningen i saa Henseende havde: de gik navnlig ud paa, at der til Kommunerne skulde ydes direkte Statslaan, og Betingelserne for disse Statslaan skitseredes i denne Fællesudtalelse saaledes, at Laanene skulde være afdragsfri og rentefri i de første 5 Aar, og at Renten derefter blev $4\frac{1}{2}$ pCt. og Afdragsfristen i øvrigt blev en lignende, som naar man ellers optog Laan, under Hensyntagen til, hvad Laanene anvendes til. Desværre har Regeringen ikke ment at kunne følge Købstadforenings Henstilling om at yde direkte Statslaan til Kommunerne, ligesom den heller ikke har kunnet indgaa paa at give en saadan Statsstøtte, at de Betingelser, Købstadforeningen havde opstillet som dem, man kunde ønske, blev gennemført. Saa vidt har Regeringen ikke ment at kunne strække sig. Regeringen har fulgt den Vej, som man slog ind paa i Loven af 1915, og Opfyldelsen af de Ønsker, Købstadforeningen havde, er i høj Grad blevet reduceret, saa at Lovforslaget ikke paa langt nær er saa vidtgaaende, som Købstadforeningen haabede, det vilde blive.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget skinnede der igennem den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, om end han udtalte sig med en vis Forsigtighed, en Anerkendelse overfor de Pengeinstitutter, som har ydet Medvirkning til, at denne Sag nu kan gennemføres. Jeg beklager, at jeg ikke kan deltage i denne Anerkendelse. Jeg mener, der ikke er nogen som helst Anledning til at yde disse Pengeinstitutter Anerkendelse, fordi de i den Trængselsperiode, vi nu er inde i, tilbyder Kommunerne Laan paa Betingelse af 5 pCt. aar-